

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 42. S. Hieronymi Scripta adversus Jovinianum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

*S. Hieronymi Scripta adversus
Jovinianum.*

Sanctus Hieronymus in secessu Bethle-
hemitico nunquam non ad defenden-
dam Ecclesiæ Doctrinam calamum strin-
gebat. Anno Theodosii decimo quarto,
& Christi 392. Catalogum Scriptorum
Ecclesiasticorum, a Dextero Prætorii Præ-
fecto rogatus, scripsit. Dicit, se omnium
primum esse, qui hunc laborem suscepe-
rit, quamvis fateatur, percommodam si-
bi fuisse Eusebii conscriptam historiam;
hujus autem operis utilitatem ostendit
adversus Celsi, Porphyrii, & Juliani ca-
lumnias, probatque, plurimos viros,
scientia, & facundia præstantes, Religio-
nem christianam docuisse, & defendisse.
Initium ducit a S. Petro, & in se ipso fi-
nit, suorum operum Catalogum usque
ad hunc annum texens; ultimi, quos
memorat, libri sunt illi duo contra Jovi-
nianum, & ad Pamachium apologia. *Sup. §. 19.*
Contra Jovinianum scripsit, rogatus a
quibusdam urbis Romæ Fidelibus, qui ei
hujus hæretici scripta miserant, ut re-
sponderet; nam quamvis Jovinianus es-
set ab Ecclesia condemnatus, Romæ ta-
men aliquos Sectatores habebat. S. Hie-
ronymus eum refellit duobus libris, in
quorum primo maxime cœlibatus excel-
lentiam

Sæculum IV. lentiam demonstrat, atque ingenii sui, A. C. 393. quod vehementissimum erat, impetu abreptus, ita Virginitatem supra matrimonium, & viduitatem supra secundas nuptias extollit, ut matrimonium potius malum necessarium, & toleratum magis, quam expresse permissum videri possit!

L. l. c. 4. c. 22.

Apol. c. 1.

Ep. 52. ad Pamm.

non nullos matrimonii contemptus offendit. Amicus Pammachius hanc rem amicam edocuit, & cura maxima, quotquot hujus operis contra Jovinianum exempla poterat, dispersa recepit. Gratias egit S. Hieronymus, at simul monuit, seram esse ipsius industriam, multa manuscripta ad diversorum manus in Oriente delapsa, imo non nulla Roma allata; *Quippe, inquit: quamprimum aliqua scripsi, hinc amici, hinc æmuli mei ea publicæ lucis facere non morantur; ergo nil aliud, quod faciam, superest, quam ut illius operis apologiam ad te transmittam.* Hanc apologiam una cum Epistola ad Pammachium misit.

L. in Jov. c. 3

In hac Apologia S. Hieronymus dicta sua repetit, & explicat, ubi Matrimonium contemnere videbatur. Cum Jovinianus Catholicos incusaret, quod essent Manichæi, repetit S. Hieronymus, quod initio operis sui Marcionitas, Manichæos, & Encratitas damnaverit, qui matrimonium rejiciebant. Dicit, se Matrimonium agnovisse honorabile, & thorum

ad Hebr. 13. 4

rum immaculatum secundum Scripturam, sed connubio tantum prætulisse continentiam, tanquam majus bonum. Agnovisse se etiam, Matrimonium esse Virginitatis originem, secundas quoque, & tertias nuptias approbasse; denique de verborum suorum expressionibus, quæ nimix videntur, & toto operis contextu esse judicandum. Illud quoque repetit, de quo in opere contra Jovinianum mentionem jam fecerat, Episcoporum, Presbyterorum, & Diaconorum judicio commercium cum mulieribus cum Servitio Altaris esse incompatible. Memorat Romæ conjugatos quoque quotidie communicare, & si Ecclesiam a se adiri non posse crederent, nihilominus Jesu Christi Corpus domi suæ accipere. (*) Ab adversariis suis observari vult, diversos esse modos scribendi, quando errorem oppugnamus, & quando simpliciter docere intendimus; qui in primo genere scribit longius digreditur, nec semper, quo collineet, manifestat; quandoque ita loqui necessarium est, non ut propriam Ideam explicet, sed ut densissimam præjudiciorum nubem in mente adversarii dissipet. Exempla affert illorum, qui vel inter Gentiles, vel Christianos maxima eloquen-

Sæculum IV.
A. C. 393.

C. 4. Apol.
lib. I. in Jov.
Apol. c. 3.
init.

c. 6.

c. 4.

(*) Nullum indicium, tales etiam sacrum Sanguinem sumpisse.

Sæculum IV. eloquentiæ laude floruerunt; imo & S. Pauli, A. C. 393. cuius eloquentiam, & subtilissimam artem sub stilo ad speciem simplicis, & impolito admiratur. S. Hieronymus scripsit quoque hac de materia ad Dominionem amicum suum, adversus clamores unius Monachi, quem valde contemptum habet.

Ep. 51.

§. XLIII.

Ordinatio Pauliniani.

Verumtamen S. Hieronymo potentiores adversarii erant in Oriente; quippe illo tempore inter eum, & Joannem Episcopum Jerosolymitanum magna contentio orta, cujus hæc fuit occasio. Paulinianus, S. Hieronymi frater, cum fratre in Monasterio Bethlehemitico degebat. Duo erant in hac communitate Presbyteri, S. Hieronymus, & Vincentius, ambo tanta humilitate, ut sanctum Sacrificium offerre nollent. Paulinianus, quem omnes Sacerdotio dignum judicabant, seipsum existimabat indignum, hinc, ne ordinaretur, sollicitè Episcoporum occursum fugiebat. S. Epiphanius, eorum amicus, Monasterium in loco natalitatis suæ, in Palæstina, & Diocesi Eleutheropolitana fundaverat; dum ibi commoratur, venit ad eum Paulinianus cum aliquibus Monachis, ut S. Epiphanius, ob nescio quam causam, ipsis subira-

Epiph. ad Joann. ap. Hier. ep. 60.

Hieron. ad Theoph. ep. 62. c. 3. Sup. l. XIII. §. 41